

Certamina poetarum.

5177 deis manibus sacrum | Q. Sulpicio Q. f. Cla. Maximo domo
Roma, vix. ann. XI m. V d. XII. | Hic tertio certaminis lustrum¹ inter
Graecos poetas duos et L | professus favorem, quem ob teneram aetatem
excitaverat, | in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore dis-
cessit.² Versus | extemporales eo subiecti sunt, ne parent.³ adfectib. suis
indulsisse videant.⁴ | Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent.³
infelicissim. f. piissim. fec. et sib. p. s. (*Supra pueri togati imago, sinistra manu
volumen tenentis; in fastigio corona laurea. Ab utraque parte imaginis et in
volumine perscriptum carmen Graecum heroicis versibus conceptum, praecedente*)
Κ. Σουλπικίου | Μαξιμου κείριον· | Τίσιν ἂν λόγοις | χηρῶν
Ζεὺς | ἐπιτιμῶν Ἑλλήω | ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι. (*Infra titulum
Latinum epigrammata duo Graeca ad Sulpicium Maximum pertinentia.*)

*Romae rep. ad viam Salariam haud procul a porta Collina, est in novo mu-
seo Capitolino (Inscr. Gr. Ital. n. 2012 vidit Kaibel, qui Graeca carmina tractavit
epigr. Gr. ex lap. conl. n. 618). — 1) Significatur certamen Capitolinum, cuius
tertium lustrum agebatur a. 94. De hoc agone Capitolino cf. Friedländer Sitteng.
2 (ed. 5) p. 437 seq. 575 seq. — 2) Non primas eum tulisse apparet (Henz.). —
3) Parentes. — 4) Videantur.*

5178 L. Valerio L. f. | Pudenti. | Hic cum esset anno|rum XIII,
Romae | certamine sacro | Iovis Capitolini | lustrum sexto¹ cla|ritate in-
genii | coronatus est | inter poetas La|tinis omnibus | sententis iudicum. |
Huic plebs univer|sa municipum His|toniesium (*sic*) statuam | aere col-
lato decrevit; | cúrat. rei p. Áeserninor. dató ab | imp. optimo Antonino
Aug. Pió².

*Histonii (IX 2860 viderunt Mommsen et Dressel). — 1) De agone Capitolino
cf. N. 5177 not. 4. Lustrum eius sextum incidit in a. 106 (Censorinus de die nat.
18, 15). — 2) Postrema (inde a curat.) postea addita, scilicet tempore Antonini
Pii, quo Pudens natus c. a. 95 recte curator rei publicae dari potuit.*

5179 C. Concordius Syria|cus eq. R., comm.¹ reip. | Benevent., mun-
nerarius | bidui, poeta Latinus co|ronatus in mune.² pa|triae suae et³,
vibus | sibi fecit; qui vixit | ann. LVIII m. VI d. XII | hor. III. | (*In título
iuxta ut videtur posito*) esterti⁴ | primus | Beneventi | studium⁵ or|chesto-
pales⁶ | instituiti.

*Beneventi (IX 1665 solus descripsit saec. XVII Verusius Beneventanus). —
1) Commentariensis. — 2) Munere. — 3) Insere Romae vel aliud loci vocabulum
(Momms.). — 4) Fortasse scr.: Sesterti. Agnomen sine dubio id Syriaci. — 5) Studia
Beneventi dicebantur collegia (cf. C. I. L. IX p. 457). — 6) Videtur significari ge-
nus exercitationis praeterea ignotum. Ad athletarum collegium pertinuit titulus
Graecus prope Beneventum rep., cuius frustulum est Inscr. Gr. Ital. 691.*